

บทความวิจัย

การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอปัว จังหวัดน่าน

Tourism Logistics Management, Pua District, Nan Province

นริศรา ทิปกะ

Narisara Tipaka

สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยว อำเภอปัว จังหวัดน่าน ของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อศึกษาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอปัว จังหวัดน่าน ตามความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว อำเภอปัว จังหวัดน่าน ของนักท่องเที่ยวชาวไทย เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ อำเภอปัว จังหวัดน่าน ตามตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทย และ เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ อำเภอปัว จังหวัดน่าน ตามตัวแปรพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอปัว จังหวัดน่าน จำนวน 400 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ W.G. Cochran เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวเพศชาย มีสถานภาพ โสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน/ห้างร้าน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 20,001 – 25,000 บาท โดยในการเดินทางแต่ละครั้ง จะมีความถี่ในการเดินทาง 1 ครั้งต่อเดือน มีการหาแหล่งข้อมูลท่องเที่ยวจากทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งการเดินทางในแต่ละครั้งเป็นการเดินทางเพื่อการพักผ่อน และเดินทางแบบเป็นครอบครัว โดยยานพาหนะที่ใช้เดินทางในแต่ละครั้ง จะเป็นรถยนต์ส่วนตัว และส่วนใหญ่เมื่อเดินทางท่องเที่ยวจะมีการพักค้างคืน โดยสถานที่พักค้างคืน คือ รีสอร์ท มีระยะเวลาในการพักค้างคืน 2 – 3 วัน และมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้งประมาณ 4,000 บาท

คำสำคัญ : นักท่องเที่ยว การเดินทาง ค่าใช้จ่าย

Abstract

this research was to study tourism behavior in Pua district, Nan province of Thai tourists. To study tourism logistics management in Pua District, Nan Province, according to the opinions of tourism of Thai tourists To study the relationship between personal factors and tourism behavior in Pua District, Nan Province of Thai tourists Compare opinions about logistics management in Pua District, Nan Province according to personal factors of Thai tourists and compare opinions about logistics management in Pua District, Nan Province according to the behavior variables of Thai tourists. The sample group is 400 Thai tourists who travel to Pua District, Nan Province. The researcher determined the size of the sample group by using the formula of unknown size of W.G. Cochran.

The results of the research showed that The majority of the samples were male tourists, single status, bachelor degree education level. Have a career as a private employee / store With an average income of 20,001 - 25,000 baht per month. The trip will have the frequency of traveling 1 time per month. Searching for tourist information from the internet. In which each trip is a journey for relaxation and traveling as a family by vehicles used for traveling each time will be a private car. The most of the time, when traveling, there will be an overnight stay. The overnight accommodation is a resort with an overnight stay of 2-3 days and the cost of each trip is approximately 4,000 baht.

Keywords : Tourists, Travel, Cost

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยมีการขยายตัวอย่างมาก ซึ่งอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry) จะประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรง และธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม หรือธุรกิจสนับสนุนต่าง ๆ การซื้อบริการของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ถือได้ว่าเป็น การส่งออกที่มองไม่เห็นด้วยสายตา (Invisible Export) เพราะเป็นการซื้อด้วยเงินตราต่างประเทศ การผลิตสินค้า คือ บริการต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวซื้อก็ต้องมีการลงทุน ซึ่งผลประโยชน์จะตกอยู่ในประเทศและจะช่วยให้เกิดงานอาชีพอีกหลายแขนง เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ทางด้านสังคมการท่องเที่ยวเป็นการพักผ่อนคลาย ความตึงเครียด พร้อม กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมที่ผิดแผกแตกต่างออกไปอีกครั้ง อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่มาของรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจะมีส่วนช่วยสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงินได้ เป็นอย่างมาก นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังมีบทบาทช่วยกระตุ้นให้มีการนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง ที่ผู้อยู่ในท้องถิ่นได้เก็บมาประดิษฐ์เป็นหัตถกรรมพื้นบ้าน ขายเป็นของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งสรุปได้ว่าบทบาทและความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ฉันทิช วรรณถนอม, 2552)

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวปี 2562 คาดว่า “ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง”จากปี 2561 ที่คาดว่าจะสามารถขยายตัว ได้ตามเป้าหมายที่ร้อยละ 10 และมีรายได้รวม 3.0 ล้านล้านบาท โดยในปี 2562 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้ตั้งเป้าหมายรายได้รวมไว้ที่ 3.4 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 10 เท่ากับปีก่อน แต่อย่างไรก็ตามภาคการท่องเที่ยว ยังมีปัจจัยกดดันในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศที่คาดว่าจะเติบโตชะลอลง รวมทั้งสถานการณ์เศรษฐกิจ ในประเทศของกลุ่มนักท่องเที่ยวหลักที่ยังอยู่ในภาวะชะลอตัวซึ่งอาจส่งผลให้จำนวนและการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวลดลงตามไปด้วย ทั้งนี้ ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็พยายามเร่งส่งเสริมและกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยวางยุทธศาสตร์การท าดตลาดปี2562 ที่เป็นการท างานเชิงรุกภายใต้แนวคิด Go Strategy เพื่อเจาะตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ ในต่างประเทศและเน้นกลุ่มนักท่องเที่ยวระดับบนและกลุ่มที่มีความสนใจเฉพาะส าหรับกลยุทธ์การตลาดภายในประเทศจะเน้นกระตุ้น การใช้จ่ายไปยังเมืองรอง และส่งเสริมการท่องเที่ยววันธรรมดาให้มากขึ้น (ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ ธุรกิจและเศรษฐกิจฐานราก ธนาคารออมสิน)

การจัดการโลจิสติกส์ที่ดีจะสามารถให้บริการนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคต่าง ๆ ของไทย ได้จำนวนหลายเส้นทางอีกทั้งเพื่อเป็นการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและต่างชาติที่เข้ามาในจังหวัดนครราชสีมา ให้เกิดความประทับใจในการบริหารจัดการที่ดีแล้วกลับมาท่องเที่ยวอีก สร้างรายได้ให้เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวในจังหวัด เพิ่มสัดส่วน รายได้จากการท่องเที่ยว ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) สูงขึ้นในระดับประเทศ จากการศึกษาข้อมูลการวิจัยที่ ผ่านมาเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เพื่อนำผลไปพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้สามารถอยู่ยั่งยืนและ สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ จังหวัดและท้องถิ่นนั้น ได้นั้น ต้องมีสิ่งดึงดูดอะไรบางอย่างที่ดึงดูดให้ นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยว และเกิดความพึงพอใจในขณะท่องเที่ยว จนเดินทางกลับไปแล้ว (มิ่งสรรพและคณะ, 2551)

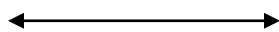
จากแนวคิดและสถานการณ์ข้างต้น ผู้วิจัยจำเป็นต้องศึกษาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอบัว จังหวัดน่านในปัจจุบัน รวมไปถึงการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย และความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวในอำเภอบัว จังหวัดน่าน ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ในการศึกษาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอำเภอบัว จังหวัดน่าน มีกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ คือ

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยแต่ละปัจจัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว อำเภอบัว จังหวัดน่าน

ตัวแปรที่ 1

ปัจจัยส่วนบุคคล
1. เพศ
2. อายุ
3. สถานภาพ
4. ระดับการศึกษา
5. อาชีพหลัก
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรที่ 2

พฤติกรรมการท่องเที่ยวอำเภอบัว จังหวัดน่าน
1. ความถี่โดยเฉลี่ยในการเดินทาง
2. แหล่งหาข้อมูลท่องเที่ยว
3. วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว
4. ลักษณะการเดินทาง
5. ยานพาหนะในการเดินทาง
6. การพักค้างคืน
7. ประเภทที่พักค้างคืน
8. ระยะเวลาในการพักค้างคืน
9. ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในการมาท่องเที่ยว

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยแต่ละปัจจัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่างกัน

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยส่วนบุคคล
1. เพศ
2. อายุ
3. สถานภาพ
4. ระดับการศึกษา
5. อาชีพหลัก
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว
1. ด้านการไหลทางกายภาพ
2. ด้านการไหลของสารสนเทศ
3. ด้านการไหลของการเงิน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอปัว จังหวัดน่าน ได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ดังนี้

1. ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวอำเภอปัว จังหวัดน่าน ของนักท่องเที่ยวชาวไทย
2. ศึกษาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอปัว จังหวัดน่าน ตามความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอำเภอปัว จังหวัดน่านของนักท่องเที่ยวชาวไทย
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ อำเภอปัว จังหวัดน่าน ตามตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทย
5. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ อำเภอปัว จังหวัดน่าน ตามตัวแปรพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา “พฤติกรรมและการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอปัว จังหวัดน่าน” ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งขอบเขตการวิจัยเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร ศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอปัว จังหวัดน่าน
2. ขอบเขตด้านตัวแปร
 - 2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ศึกษา ศึกษาเฉพาะด้าน เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 - 2.2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว ศึกษาเฉพาะด้าน ลักษณะการเดินทางและวัตถุประสงค์ในการเดินทาง มาท่องเที่ยว ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว แหล่งข้อมูลในการมาอำเภอปัว จังหวัดน่าน วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ลักษณะการเดินทาง ยานพาหนะในการเดินทาง ประเภทของที่พก ระยะเวลาในการพัก ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย
 - 2.3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการจัดโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ศึกษาเฉพาะด้านการไหลทางกายภาพ ด้านการไหลของสารสนเทศ ด้านการไหลของการเงิน
 - 2.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการให้บริการการท่องเที่ยว ศึกษาจากความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย
3. ขอบเขตด้านเวลา ทำการสำรวจเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ในช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม 2562

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยเรื่องการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอำเภอปัว จังหวัดน่าน มีประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวภายในอำเภอปัว จังหวัดน่าน
2. ทำให้ทราบถึงความพึงพอใจต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวภายในอำเภอปัว จังหวัดน่าน
3. สามารถนำข้อมูลจากงานวิจัยไปใช้วางแผนแนวทางในการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว อำเภอปัว จังหวัดน่าน นอกจากนี้นักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปต่อยอดได้

แนวคิดและทฤษฎี

โลจิสติกส์ (Logistic) เป็นระบบการจัดการการส่งสินค้า ข้อมูล และทรัพยากรอย่างอื่นจากจุดต้นทางไปยังจุดบริโภคตามความต้องการของลูกค้า โลจิสติกส์เกี่ยวข้องกับการผสมผสานของ ข้อมูล การขนส่ง การบริหารวัสดุคงคลัง การจัดการวัตถุดิบ การบรรจุหีบห่อ โลจิสติกส์เป็นช่องทางหนึ่งของ ห่วงโซ่อุปทาน ที่เพิ่มมูลค่าของการใช้ประโยชน์ของเวลาและสถานที่ (คมสันต์ โสมณ, ม.ป.ป.)

โลจิสติกส์ (Logistic) กระบวนการในวางแผน การนำเสนอ และการควบคุมการไหลที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และการเก็บสินค้าบริการ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องจุดเริ่มต้นในการผลิตไปสู่จุดสุดท้ายของการบริโภค เพื่อวัตถุประสงค์ในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ซึ่งคำนิยามนี้รวมถึงการเคลื่อนย้าย ทั้งภายในและภายนอก และการที่สินค้าถูกส่งกลับคืน (Council of Logistics Management)

การท่องเที่ยว หมายถึงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานตื่นเต้นหรือเพื่อหาความรู้ องค์การการท่องเที่ยวของสหประชาชาติ กำหนดไว้ว่า การท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทาง โดยระยะทางมากกว่า 40 กิโลเมตรจากบ้าน เพื่อจุดประสงค์ในการพักผ่อนหย่อนใจ การท่องเที่ยวในประเทศไทยได้มีพัฒนาการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2467 สมัยพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ครั้นทรงดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการรถไฟ ซึ่งในครั้งนั้นการท่องเที่ยวในประเทศไทย ยังเป็นการท่องเที่ยวเพื่อชมธรรมชาติและสถานที่ราชการ หรือสถานที่สำคัญที่ชาวต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยสร้างขึ้น แต่เมื่อประมาณ 10 ปี ที่ผ่านมามีทางองค์การการท่องเที่ยวโลก (www.unwto.org) ได้มีการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวได้ 3 รูปแบบหลัก ได้แก่ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี)

1. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (natural based tourism)
2. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (cultural based tourism)
3. รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (special interest tourism)

มีงสรพร ขาวสะอาด และคมสัน สุริยะ (2551) กล่าวว่า การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว หมายถึง การบูรณาการแนวคิดด้านการจัดการโลจิสติกส์กับแนวคิดการจัดการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน โดยรูปแบบการจัดการโลจิสติกส์ทางด้านการท่องเที่ยว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำความเข้าใจถึงห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว จึงสามารถแตกออกได้เป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

1. การเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) หมายถึง การเดินทางของนักท่องเที่ยว การขนส่งนักท่องเที่ยว การลำเลียงสัมภาระของนักท่องเที่ยว และความสะอาดสบายในการเดินทาง เป็นต้น

2. การเคลื่อนที่ของข้อมูลข่าวสาร (Information Flow) หมายถึง การให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยว บ้ายบอกทาง บ้ายแนะนำสถานที่ คำแนะนำเรื่องข้อควรปฏิบัติในสถานที่ และคำเตือนให้ระวังภัย เป็นต้น

3. การเคลื่อนที่ด้านการเงิน (Financial Flow) หมายถึง การอำนวยความสะดวกในเรื่องของการจ่ายชำระค่าสินค้าหรือบริการท่องเที่ยว และการซื้อตั๋วเดินทางต่างๆ

ชวัลนุช อุทยาน (2551) กล่าวว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยว เป็นการกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยว เพื่อมุ่งตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง โดยพฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยว (Tourist's Overt Behaviour) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้โดยอาศัยประสาทสัมผัส ส่วนพฤติกรรมภายในของนักท่องเที่ยว (Tourist's Covert Behaviour) เป็นการทำงานของอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกาย รวมทั้งความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ที่ถูกควบคุมอยู่ภายในจะมีความสัมพันธ์กัน โดยพฤติกรรมภายในจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอกเป็นส่วนใหญ่

ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด เป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ตามธรรมชาติของมนุษย์ตามทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's of Needs) มีลำดับความต้องการอยู่ 5 ขั้นตอน ได้แก่ (เว็บไซต์ออนไลน์, <https://www.im2market.com/2015/11/17/2049>, 2015)

1. ความต้องการทางกาย เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต
2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนอง ลำดับความต้องการในขั้นต่อไปก็คือมีความปลอดภัยและมั่นคง
3. ความต้องการทางด้านสังคม คือต้องการที่จะเข้าร่วมหรือมีส่วนร่วมและได้รับการยอมรับจากสังคม
4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องนับถือ เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่อง ให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของตน
5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต คือความต้องการอยากจะได้และอยากจะเป็นตามความต้องการของตนเอง เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอำเภอบัว จังหวัดน่านและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผู้วิจัยได้เลือกประชากรสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอบัว จังหวัดน่าน ผู้วิจัยทำการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 400 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้เป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Question) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเอง

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลจาก ตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี และรายงานที่เกี่ยวข้อง หนังสือทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต
2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยตรงจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในอำเภอบัว จังหวัดน่าน จำนวน 400 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Method) เป็นการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นการวิเคราะห์แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale)
2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว ใช้สถิติเชิงอนุมาน เช่น chi-square
3. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ใช้สถิติเชิงอนุมาน เช่น Independent Samples T-Test

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.75 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 63.50 รองลงมา คือ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.00 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 สถานภาพส่วนใหญ่ที่เดินทางท่องเที่ยว คือ โสด ซึ่งมีจำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 69.25 รองลงมา คือ สถานภาพสมรส มีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.25 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางท่องเที่ยวมีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 74.25 รองลงมา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางท่องเที่ยวจะมีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน/ห้างร้านเอกชน ซึ่งมีจำนวนถึง 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 รองลงมา คือ อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25 ส่วนอาชีพที่เดินทางท่องเที่ยวน้อยที่สุด คือ ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยว คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 20,001 – 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมา คือ 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.25 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่เดินทางท่องเที่ยวน้อยที่สุด คือ ต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.50 การเดินทางมาท่องเที่ยวยังอำเภอปัว จังหวัดน่านนั้น นักท่องเที่ยวมีความถี่ในการเดินทาง 1 ครั้งต่อเดือน จำนวน 313 คน คิดเป็นร้อยละ 78.25 รองลงมา คือ 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะหาแหล่งข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.50 รองลงมา คือ ศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยว จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 โดยนักท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว เพื่อการพักผ่อน จำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมา คือ เยี่ยมเพื่อนหรือญาติ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง คือ เดินทางมาเป็นครอบครัว จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมา คือ เดินทางคนเดียว จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 ในการเดินทางแต่ละครั้ง ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง คือ รถยนต์ส่วนตัวเป็นส่วนมาก จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 มีการพักค้างคืนเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 356 คน คิดเป็นร้อยละ 89.00 สถานที่พักค้างคืน คือ รีสอร์ท จำนวน 149 คน ร้อยละ 37.25 ระยะเวลาในการพักค้างคืน 2 – 3 คืน จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 64.25 และมีการใช้จ่ายในการเดินทางในแต่ละครั้งมากกว่า 4,000 บาท จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	221	52.75
21 – 30 ปี	254	63.50
โสด	277	69.25
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	297	74.25
พนักงานเอกชน/ห้างร้านเอกชน	149	37.25
20,001 – 25,000 บาท	120	30.00
1 ครั้งต่อเดือน	313	78.25
อินเทอร์เน็ต	246	61.50
พักผ่อน	320	80.00
เดินทางเป็นครอบครัว	196	49.00
รถยนต์ส่วนตัว	186	46.50
พักค้างคืน	356	89.00
รีสอร์ท	147	37.25
2 – 3 คืน	257	64.25
มากกว่า 4,000 บาท	203	50.75

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการแสดงความคิดเห็น

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอป่า
จังหวัดน่าน ในภาพรวม ได้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 4.365 และ ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.647 จึงทำให้พบว่า ความคิดเห็นด้านการไหลของกายภาพ ด้านการไหลของ
สารสนเทศ ด้านการไหลของเงิน มีอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 2 ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ด้านการไหลทางกายภาพ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่าง ชัดเจน	400	4.52	0.579	เห็นด้วยมากที่สุด
ด้านการไหลทางสารสนเทศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
แหล่งหาข้อมูลด้านการเดินทาง	400	4.42	0.656	เห็นด้วยมากที่สุด
ด้านการไหลของการเงิน	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
ค่าใช้จ่ายในส่วนของที่พักรออาศัยมี ความเหมาะสม	400	4.61	0.541	เห็นด้วยมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มี
สถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพที่เดินทางไปท่องเที่ยวมากที่สุด คือ อาชีพพนักงานเอกชน/
ห้างร้านเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 20,001 – 25,000 บาท นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความถี่ใน
การเดินทางมายังอำเภอป่า จังหวัดน่าน จำนวน 1 ครั้งต่อเดือน ซึ่งนักท่องเที่ยวจะหาข้อมูลการท่องเที่ยว
จากอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่ ในการเดินทางแต่ละครั้งนักท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเพื่อการ
พักผ่อน มีลักษณะในการเดินทางแบบเดินทางเป็นครอบครัวเป็นส่วนมาก ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง
จะเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว มีการพักค้างคืน โดยพักค้างคืนที่รีสอร์ทเป็นส่วนใหญ่ ระยะเวลาในการพัก
ค้างคืน คือ 2 – 3 คืน และค่าใช้จ่ายในการเดินทางแต่ละครั้ง คือ มากกว่า 4,000 บาท

ในภาพรวมนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอำเภอป่า
จังหวัดน่าน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นในด้านการไหลของเงินมากที่สุด
รองลงมา คือ ด้านการไหลทางกายภาพ และ ด้านการไหลของสารสนเทศ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ด้านการไหลทางกายภาพ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้
อย่างชัดเจนมากที่สุด รองลงมา คือ ความสะดวกสบายในการเดินทาง และ ความเหมาะสม
ของป้ายบอกทางและป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว
2. ด้านการไหลของสารสนเทศ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อการหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูล
จากเว็บไซต์ต่างๆ มากที่สุด รองลงมา คือ แหล่งหาข้อมูลด้านการเดินทาง และ แหล่งหาข้อมูล
ด้านอาหารและเครื่องดื่ม
3. ด้านการไหลของการเงิน พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อค่าใช้จ่ายในส่วนของการ
พักอาศัยมีความเหมาะสมมากที่สุด รองลงมา คือ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีความเหมาะสม
และ ความสะดวกของการใช้บัตร ATM/Credit

ข้อเสนอแนะ

มีการพัฒนาการเข้าถึงแหล่งอาหารและเครื่องดื่มให้มากยิ่งขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับ
นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว มีการร่วมมือระหว่างชุมชนและเจ้าหน้าที่ที่ดูแลในพื้นที่ มีการคอย
สอดส่องดูแลความปลอดภัยและความเรียบร้อย รวมไปถึงการอำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูลการ
ท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ มีการเชิญชวนให้
นักท่องเที่ยวช่วยกันรักษาสีสิ่งแวดล้อม และรักษาความสะอาดในการเดินทางไปท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ
เพื่อไม่ให้สถานที่นั้นเสื่อมโทรมเร็วเกินไป

เอกสารอ้างอิง

กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2545). การวิเคราะห์สถิติ สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คมสันต์ โสมณ. (ม.ป.ป.). วารสารวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน. นครปฐม :
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

จันทร์เพ็ญ ตูเทศนันท์. (2542). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการดำเนินงานของ
สถานธนาบาลในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ฉันทิช วรรณถนอม, (2552). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ห้างหุ้นส่วน จำกัดสามลดา”

เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ, (2555) **การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา**. สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (อ้างจาก มิ่งสรรพ และคณะ).

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). **การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน**. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.

ปรีชา แดงโรจน์. (2544). **อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่21**. กรุงเทพฯ : บริษัท ไฟว์แอนด์ โฟร์พริ้นติ้ง จำกัด.

ไพฑูรย์ พงศบุตร และวิลาสวงศ์ พงศบุตร. (2542). **คู่มือการอบรมมัคคุเทศน์**. กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มิ่งสรรพ ขาวสะอาด และ คมสัน สุริยะ. (2551). **พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว กรณีศึกษา ตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม**. กรุงเทพฯ : คณะโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

รัชพร จันทรสว่าง. (2546). **ความหมายของนักท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ : ภาควิชารัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, (2562) **ความหมายการจัดการ**. ออนไลน์
<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3>

วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์, วิลาวัลย์ สากล. (2560). **การจัดการโลจิสติกส์ของโรงสีข้าว กรณีศึกษาโรงสีข้าวรุ่งอรุณ จำกัด อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อาจารย์ปราณี หล้าเบญญะ. (2549). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี**. จังหวัดยะลา : ศูนย์ส่งเสริมการทำผลงานวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

